

Herfst op de Dovrefjell, Noorwegen

In al de jaren dat we in Scandinavië komen, zijn we al heel wat keren op de Dovrefjell geweest. Meestal was dat in de gebruikelijke vakantieperiode in de zomermaanden.

Nu we zelf in Zweden wonen is het wat makkelijker om daar heen te gaan, vooral in de herfst.

In deze afgelopen 10 jaar die we nu hier wonen hebben we dat ook regelmatig gedaan.

De Dovrefjell is een hoogvlakte die redelijk makkelijk te bereiken is. De E6 loopt er dwars overheen. Voorheen was het een militair oefenterrein en moest je een toegangskaartje kopen bij de militaire post bij Hjerkin. Je mocht er toen ook nog met eigen auto inrijden tot een bepaald punt dicht bij Snøheimen. Van hieruit kon je wandelen waarheen je maar wilde.

Soms was het afgesloten omdat er oefeningen werden gehouden door de militairen. Dit waren vooral schietoefeningen met vliegtuigen. Niet fijn in z'n mooi gebied.

Het tij is gekeerd en het gebied is nu helemaal schoongemaakt door de militairen en het is nu alleen te voet te bereiken. Wel kun je nog met een pendelbus van Hjerkin naar Snøheimen, maar je kunt onderweg niet uitstappen.

We hebben er een aantal keren voor gekozen om er met de bus in te gaan en dan te gaan wandelen. Heerlijke dagtochten hebben we daar gemaakt. We zijn de laatste keren in de herfstperiode geweest en dat is een heerlijk tijd daar, je moet wel het weer een beetje mee hebben, maar meestal lukte dat wel. Natuurlijk gingen we dan op zoek naar de Muskusossen

die daar lopen. Een van mijn favoriete diersoorten.

Dat lukt dan natuurlijk niet altijd, geluk moet je een beetje hebben. Maar we hebben een aantal keren mogen genieten van deze mooie beesten.

Voorzichtigheid is wel geboden want ze kunnen, als ze zich bedreigd voelen erg gevaarlijk worden en heel hardlopen.

Dus het is goed opletten geblazen.

We hebben ze een keer in een zeer warme september periode in en aan een riviertje getroffen. Het was een vrij grote groep met van alles wat. Jonge dieren met hun moeder en stieren die de groep bewaken. Ze zochten verkoeling in het water en we hebben daar een hele tijd bij zitten kijken, uiteraard op veilige afstand en zonder ze te verstoren. Ze hebben een enorme dikke vacht, met haren die wel 90 cm lang kunnen worden. Deze beschermt ze tegen het barre klimaat in de winter, maar als het dan in het najaar erg warm is hebben ze last van de warmte. Beide geslachten hebben hoorns, maar die van de mannetjes zijn niet bedekt met huid, die van de vrouwtjes wel. Tijdens de tweede wereldoorlog zijn de muskusossen uitgestorven door de jacht, in 1947 zijn er weer een aantal vanuit Groenland teruggebracht.

Er loopt ook een flinke kudde rendieren rond, veelvraat en poolvos komen hier ook voor. Veel vogelsoorten zoals sneeuwhoenders, goudplevieren, slechtvalk en stearend. Een rijk gebied met veel natuurschoon.

Het nationaal park Dovrefjell-Sunndalsfjella is in 2002 opgericht ter vervanging van het Dovrefjell nationaal park. Het is bijna 1700 kwardraad kilometer groot. De Snøhetta is met 2286 meter de hoogste berg in het gebied.

De mooiste periode is wel de herfst, meestal zo rond half september zijn de kleuren op z'n mooist, maar dat is wel een beetje afhankelijk van de voorafgaande zomermaanden en de droogte. Het kan wel eens wat verschillen.

Logeermogelijkheden zijn er genoeg in de directe omgeving.

Peter Koren

